

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

77. Similis filio Dei unigenito.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

PHI, tum terminus, quid, quæso, aliud est, quàm IESVS verbô intellectuali expressus, itémque alia quæ ducunt ad IESVM? Nihil ibi secundum quod cogitatur, mortale est; nihil præsens, præteritum & futurum. Æternitati viuit IOSEPHVS noster. Ideo à contingentibus præscindit tanquam à Fine vt eò facilius ad principium æternitatis pertingat.

ELOGIUM LXXVII.

IOSEPH

Similis Filio Dei Vnigenito.

VT idem sit Filius eius, cuius est Pater, tam parùm implicat, quàm parùm implicat, eandem esse Filiã eius, cuius est Mater. At est de facto MARIA filia eius, cuius est Mater. Est ergo IOSEPH quoque Filius eius, cuius est Pater. Atqui MARIA est mater Filij Dei vnigeniti, & IOSEPH est Pater eius. Si ergo MARIA est Filia Filij Dei vnigeniti, IOSEPH quoque eius Filius est. Atqui Filius Dei, utiq; similis est Filio Dei. Si ergo ostendi possit, IOSEPHVM esse Filium Dei, & quidem in teriore aliquo Filiationis genere, quàm sint vlli alij homines, consequens erit ipsum esse omniũ simillimũ Vnigenito Filio Dei; quod haud dubiè gloriosissimũ huic Sancto nostro est. At id probari potest euidenter ex Sacris Litteris, & Patribus docentibus hominem iustum esse Filium Dei, Eligo tamen vnum tantum alterũve locum, vt in 1. Ioan. 3. v. 1. *Videte, qualem charitatem dedit nobis Pater, vt Filij*

Dei nominemur & simus. Ne autem cogites hoc fieri in alterâ vitâ, ibidem v. 2. additur. *Charissimi, nunc Filij Dei sumus. & nondum apparuit, quid erimus.* Et cap. 4. v. 4. *Vos ex Deo estis filioli, &c.* Est ergo IOSEPH, utpote vir absolutè iustus, & summam expertus Dei charitatem, etiam ipse Filius Dei, isque primogenitus inter fratres, & propter dignitatem Patris filiationi additam *Iure gaudens Maioratus.*

Sed me hæc paulò altiùs non solùm IOSEPHI causâ, sed etiam nostrâ (nos enim omnes filij Dei esse possumus) repetere, par est. Quare aduerte sis, obsecro, animum ad ea, quæ dicam.

Ad Filium Dei requiritur proportionaliter, quidquid requiritur ad Filium hominis. Atqui ad Filium hominis requiritur, 1. Generatio. 2. Cura paterna. 3. Amor. 4. Natura. 5. Proprietates è natura emanantes. 6. Ius adeundi hæreditatem Patris. Ergo eadem proportionaliter requiruntur ad Filium Dei. Atqui in nullo magis, quàm in IOSEPHO nostro eadem reperiuntur. Ergo nemo magis, quàm ipse, est Filius Dei. Mitto autem hic ambages omnes, & singula, quæ requiri dixi, ordine commastrobo.

Deus voluntariè, hoc est, certo consilio & prædestinatione ante alios omnes, genuit, spiritualiter nempe, adhuc in vtero clausum IOSEPHVM Verbo veritatis, siue, per, & propter IESVM Christum, Deum verum de Deo vero, cui ipse intimè coniunctus est, in ep. Iacobi cap. 1. v. 18. 2. Deus ipse per eundem Filium ex MARIA vxore IOSEPHI

PHI incarnatum curam plùs quàm paternam super hunc Patrem suum exercuit. 3. Amor Dei erga IOSEPH tantus fuit, quanta fuit gratia, quàm ipsum perfudit; siue deinde amor & gratia idem sint, siue diuersa, quòd probabilius est. Vide autem ipsemet effectus septem gratiæ apud Cornel. à Lap. in 2. Petri c. 1. v. 4. Et ego infra Elog. 85. de amore IOSEPHI in Deum, cui directè correspondet amor Dei in IOSEPHVM, ex proposito agam. 4. Iuxta 2. Pet. 1. per cognitionem Dei, qui vocauit IOSEPH propriâ gloriâ & virtute, per quam maxima & pretiosa nobis promissa donauit, idem IOSEPH effectus est speciali modo diuinæ consors naturæ, scilicet non accidentaliter tantùm & per gratiam sibi inhærentem, sed substantialiter & per naturam diuinam sub ratione Auctoris gratiæ ipsa peculiariter communicatam, quàm super omnes in filium, & hæredem assumitur, & tanquam pulcherrimum aliquod templum consecratur, ac quodammodo deificatur, Ita Suar. l. 12. de Deo vno & trino cap. 5. n. 11. & 12. & idem Cornel. in 2. Pet. 1. v. 4. à f. 360. 5. IOSEPH, instar Dei virtute suâ factus est præ omnibus alijs, quantùm nempe homo capax est, & decorum permittit, immutabilis, imperturbabilis, impeccabilis, iustus, misericors, constans, omniscius, patiens, rectus, fortis, longanimis, &c. Ac 6. Idem omnium primus promissam hereditatem adiit cum Christo, cum quo in cælum vnâ cum corpore assumptum esse Elog. 61. dixi. Est igitur IOSEPHVS Filius Dei, & quidem

primus siue primogenitus ex fratribus, & eatenus Filio Dei Vnigenito simillimus, hoc vno discrimine, quod ipse non nisi adoptivus sit, cùm Filius Dei sit Filius naturalis Dei.

ELOGIVM LXXVIII.

IOSEPH

Similis Spiritui Sancto.

Veritatem Elogij huius aperit nobis notissimum axioma: Similis simili gaudet. Si ergo IOSEPHVS similis est Spiritui S. simili gaudet; & si simili gaudet, similis est Spiritui S. Sed vtrum ex his probandum est prius? an quòd similis sit? an verò quòd simili gaudeat? Et ego quidem i. posterius eligo; quia nihil est causa sui ipsius. Dein verò probo & prius, nempe IOSEPHVM esse similem Spiritui S. Atqui id, per quod probo esse similem, debet esse hoc ipsum, quòd simili gaudeat, hoc est illo, quò gaudet Spiritus S. Hoc ipsum ergo, quòd simili gaudeat, probandum est. At ego idem inductione, quâ nulla videtur probatio efficacior esse posse, sic probo.

1. Est IOSEPH noster, etiam ipse, habens de Spiritu S. Ratio sufficiens est. Quia iustus est. Ut enim ad Rom. 5. v. 5. dicitur; *Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum S. qui datus est nobis.*

2. Est quodam modo, ipse quoque Spiritus S. idq; ob varias Rationes. 1. Quia, quod narum est